

Sygn. akt III KK 464/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)
SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)
SSN Andrzej Stępka

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie E. W.
oskarżonego z art.180a k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 25 października 2018 r.,
kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w G.
z dnia 27 września 2016 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., wyrokiem z dnia 27 września 2016 r., uznał E. W. za winnego popełnienia w dniu 22 czerwca 2016 r. występu z art. 180a k.k. i – uznając, że jego wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne – na mocy art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. umorzył warunkowo postępowanie karne wobec

oskarżonego na okres roku próby; na mocy art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1a k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 1000 zł. Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 5 października 2016 r.

Kasację od wskazanego wyroku, w trybie art. 521 § 1 k.p.k., z zachowaniem rocznego terminu przewidzianego w art. 524 § 3 k.p.k., wniósł na niekorzyść oskarżonego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego, pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności za przestępstwo umyślne. W konsekwencji autor kasacji zażądał wydania wyroku kasatoryjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna.

Na wstępie warto odnotować, że w dostępnej Sądowi właściwemu kartotece karnej z 25 lipca 2016 r. – aktualnej zatem w czasie wyrokowania – E. W. nie figurował, co uprawniało do traktowania oskarżonego w procesie jako osoby niekaranej, tym bardziej że podczas przesłuchania go w charakterze podejrzanego zapewnił funkcjonariusza Policji o swojej niekaralności.

Tymczasem ujawnione zostało – na podstawie danych Krajowego Rejestru Karnego z 21 września 2017 r., które pojawiły się już po uprawomocnieniu się zaskarżonego wyroku – że E. W., wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z 23 marca 2016 r., sygn. akt II K [...], został skazany za umyślne przestępstwo z art. 180a k.k. na karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych, każda w wysokości 20 zł. Wyrok ten uprawomocnił się 29 kwietnia 2016 r.

W tym stanie rzeczy – dzielając w całej rozciągłości pogląd skarżącego o rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku naruszeniu art. 66 § 1 k.k., który za niezbędną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania karnego uznaje niekaralność oskarżonego za przestępstwo umyślne, przy czym nie ma znaczenia prawnego stan wiedzy organu procesowego w dacie wyrokowania o tym fakcie – Sąd Najwyższy wydał proponowane przez skarżącego orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

